

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

свій потенціал, лише якщо його використовують клініцисти, які знають історію хвороби пацієнта та можуть порівняти результати візуалізації з клінічними даними.

Список використаних джерел:

1. Ruoss JL, Bazacliu C, Cacho N, De Luca D. Lung ultrasound in the neonatal intensive care unit: does it impact clinical care? *Children*. 2021; 8(12):1098. <https://doi.org/10.3390/children8121098>
2. Wolstenhulme S, McLaughlan JR. Lung ultrasound education: simulation and hands-on. *British Journal of Radiology*. 2021;94(1119):20200755. <https://doi.org/10.1259/bjr.20200755>
3. Tolsgaard MG, Todsén T, Sørensen JL, Ringsted C, Lorentzen T, et al. International multispecialty consensus on how to evaluate ultrasound competence: a Delphi consensus survey. *PLOS ONE*. 2013;8(2): e57687. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0057687>

ВИВЧЕННЯ ВПЛИВУ СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ НА КЛІНІЧНІ ПРАКТИКИ: АНАЛІЗ ВІДНОШЕННЯ МІЖ УЧАСНИКАМИ СИМУЛЯЦІЙНИХ ПРОГРАМ ТА ЇХНЬОЮ ПОДАЛЬШОЮ КЛІНІЧНОЮ ПРАКТИКОЮ

Бабченко В.О.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Сучасна медицина висуває високі вимоги до професійної підготовки лікарів та медичного персоналу. Традиційні методи навчання, такі як лекції, підручники та практичні заняття з реальними пацієнтами, мають свої обмеження. У зв'язку із цим усе більшого поширення набуває симуляційна медицина — методика навчання, що дає можливість моделювати клінічні ситуації в контрольованому середовищі, зменшуючи ризики для пацієнтів.

Симуляційні технології включають використання манекенів, віртуальної реальності, комп'ютерних програм і тренажерів для відтворення складних клінічних сценаріїв. Дослідження показують, що такий підхід допомагає медичним працівникам вдосконалювати навички прийняття рішень, діагностування, виконання процедур і роботи в команді. Однак важливим питанням залишається оцінка ефективності

симуляційного навчання та його впливу на подальшу клінічну практику фахівців.

Основна частина. 1. Симуляційна медицина як сучасний підхід до навчання. Симуляційні технології охоплюють широкий спектр методів, зокрема: фізичні манекени — використовуються для відпрацювання реанімаційних заходів, хірургічних втручань, медсестринських маніпуляцій; комп'ютерні симулятори — дають змогу відпрацьовувати алгоритми діагностики та лікування; віртуальна та доповнена реальність — створюють інтерактивне навчальне середовище, максимально наближене до реального клінічного простору.

Перевагою симуляційного навчання є можливість багаторазового повторення клінічних сценаріїв без загрози для життя пацієнта, що сприяє підвищенню рівня професійної компетентності медичних працівників.

2. Вплив симуляційного навчання на клінічні навички

Аналізуючи результати досліджень, можна виокремити кілька основних аспектів впливу симуляційної медицини на професійну діяльність медиків:

- покращення технічних навичок. Симуляційне навчання сприяє розвитку мануальних навичок, що є особливо важливим для хірургів, анестезіологів, акушерів тощо.
- зниження рівня лікарських помилок. Відпрацювання дій у контрольованих умовах дає змогу уникати типових помилок у реальних клінічних ситуаціях.
- розвиток клінічного мислення. Симуляції сприяють кращому розумінню патофізіологічних процесів і підвищенню точності діагностики.
- формування навичок командної роботи. Медична діяльність передбачає злагоджену взаємодію в команді, і симуляційні тренінги допомагають покращити комунікацію між фахівцями.

3. Ставлення учасників до симуляційного навчання

Більшість медичних працівників, які пройшли симуляційне навчання, відзначають його високу ефективність. Згідно з опитуваннями, учасники відчують більшу впевненість у власних навичках, легше адаптуються до стресових ситуацій та швидше приймають рішення в складних клінічних випадках.

Однак є і певні виклики у впровадженні симуляційної медицини: висока вартість обладнання та програмного забезпечення; необхідність підготовки інструкторів для проведення тренінгів; обмеженість ресурсів у деяких навчальних закладах та лікарнях.

Висновки. Симуляційна медицина є ефективним інструментом у підготовці медичних працівників, оскільки сприяє покращенню клінічних навичок, підвищенню рівня безпеки пацієнтів та зниженню ризику лікарських помилок. Впровадження таких програм у медичну освіту має стати пріоритетним завданням для навчальних закладів та клінік, адже їхній позитивний вплив на якість медичної допомоги є беззаперечним.

Для подальшого вдосконалення симуляційної медицини необхідно розробляти більш доступні технологічні рішення, удосконалювати навчальні методики та підвищувати рівень підготовки інструкторів. Інтеграція симуляційного навчання в систему медичної освіти та клінічної практики сприятиме покращенню рівня охорони здоров'я загалом.

Список використаних джерел:

1. Бобро Л.М. (2021). Використання сучасних симуляційних технологій у процесі підготовки сімейного лікаря на додипломному етапі. • Бойчук Т.М., Геруш І.В., Ходоровський В.М., Колоскова О.К., Марусяк Ю.І. (2019). Використання симуляційних технологій в оптимізації практичної підготовки студентів у Буковинському державному медичному університеті.
2. Огоренко В.В., Шорніков А.В. (2021). Перспективи симуляційної освіти в післядипломній освіті лікарів-психіатрів.
3. Рибак О.В. (2020). Симуляційна медицина: досвід, здобуття, перспективи.
4. Літус О. (2024). Перспективи розвитку симуляційних центрів в Україні.

СИМУЛЯЦІЙНА МЕДИЦИНА, ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ — СТОМАТОЛОГІВ

Батіг І., Малайко С., Кузняк Н., Паліс С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Стоматологічна симуляція — це використання симуляційної освіти для стоматологічних процедур. Клінічне моделювання у стоматологічній освіті навряд чи є новим явищем, проте імітаційні моделі постійно розвиваються, і на сьогодні віртуальний пацієнт та фантоми стають освітнім обов'язковим компонентом. Симуляційне навчання для стоматології — це процес використання спеціальних моделей, тренажерів, програмного забезпечення та віртуальних платформ для навчання студентів та професіоналів у стоматологічній сфері. Воно дає змогу розвивати